

Т-уеа Абаджаидва

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАЦИОНАЛЕН ОСИГУРИТЕЛЕН ИНСТИТУТ

Изх. № 02-03-14#1

Дата 14.10.13г

ДО
Г-ЖА КОРНЕЛИЯ НИНОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО ТРУДА И СОЦИАЛНАТА
ПОЛИТИКА
ПРИ 42-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ГР. СОФИЯ, П.К. 1169
ПЛ. "КНЯЗ АЛЕКСАНДЪР I" №1

НА ВАШ № 353-08-30 от 26. 09. 2013г.

ОТНОСНО: Проект на Закон за изменение на Кодекса за социално осигуряване, № 354-01-60, внесен от Атанас Тодоров Мерджанов и група народни представители на 25.09.2013г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО НИНОВА,

Във връзка с изпратения ни проект на Закон за изменение на Кодекса за социално осигуряване, с който се предвижда отпадане на една от кумулативно предвидените в чл. 69, ал.1 и ал. 5 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) предпоставки за придобиване право на пенсия за осигурителен стаж и възраст от военнослужещите, становището на Националния осигурителен институт е следното:

Един от признатите от българското законодателство осигурени социални рискове е рискът „старост“. Настъпването на този риск предполага трайна загуба на работоспособността на осигурените лица и произтичаща от това загуба на трудовите им доходи. Доколкото старостта е резултат на естественото биологично износване на човешкия организъм, нормативно тя се свързва с достигането на определена в закона и поначало висока възраст. Основната осигурителноправна последица от реализирането на риска „старост“ е възникването на правото на пенсия на осигуреното лице (арг. от чл. 2, ал.1 т. 6 от КСО).

Рискът „старост“ се ползва и със значителна международноправна уредба, в това число и в ратифицираните и влезли в сила за България конвенции на Международната организация на труда: Конвенция № 102 на МОТ за социална сигурност (минимални стандарти) 1952 г., (Обн. ДВ, бр. 54 от 2008 г.), Конвенция № 35 относно осигуровката старост (индустрия и др.), 1933 г., (Обн. ДВ, бр. 44 от 1997 г.), Конвенция № 36 относно осигуровката старост (земеделие), 1933 г., (Обн. ДВ, бр. 45 от 1997 г.). Всички те регламентират, че покритият риск при пенсиите за старост (каквито са пенсиите, отпускани

на основание Глава Шеста, Раздел I, , вкл. тези по чл. 69 от КСО) е достигане на определен възраст.

В този смисъл, въвеждането от 1 януари 2013г. на изискването за навършена възраст по отношение на военнослужещите по Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ) е в унисон, както с вътрешните актове по социално осигуряване, така и с цитираната международноправна уредба.

Досежно мотивите в законопроекта относно осигуряване равнопоставеност на военнослужещите с останалите категории правоимащи лица по чл. 69 и чл. 69а от КСО становището на НОИ, е че чрез възстановяване на отменения режим за тяхното пенсиониране, респ. отпадане на изискването за навършена възраст по-скоро ще се стигне до задълбочаване на неравнопоставеността с всички останали категории осигурени лица, в т.ч. и с тези, работещи при изключително тежки и неблагоприятни условия на труд, за чието пенсиониране законодателят е предвидил като условие навършването на определена възраст (§4 от ПЗР на КСО).

Принципът за равнопоставеност на осигурените лица, прогласен с нормата на чл.3, т.1 от КСО е един от основните принципи на държавното обществено осигуряване. По своята същност той представлява конкретизация на конституционния принцип за равенство на гражданите пред законите и забрана на дискриминацията, като целта му е да гарантира еднакви права и задължения на осигурените лица в системата на обществено осигуряване независимо от индивидуалните им нужди и лично положение. В тази връзка при уреждане на режима за пенсиониране на лицата по чл. 69 от КСО би следвало да се търсят такива законодателни решения, които да гарантират еднакво прилагане на осигурителното законодателство спрямо всички лица, осигурени за риска "старост".

УПРАВИТЕЛ:

БИСЕР ПЕТКОВ

Съставил:

Директор на Дирекция "Правна"
С. Малакова